

Forts amb els dèbils i dèbils amb els forts

Dm, 30/08/2011 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Cada dia augmenta la impressió de que aquesta màxima està molt estesa a la nostra decadent societat, i a molts nivells. La vida econòmica internacional n'és una bona mostra. Sembla que està dominant un procés de l'economia especulativa que està lligant als governs i els fa anar per on hi ha el màxim interès dels mercats. Uns mercats que són avui una dictadura del diner que vol guanyar-se en el mínim temps possible i amb la màxim benefici possible. Milions de pobres, famolencs i explotats són els dèbils que paguen les factures de la prepotència.

A nivell de les polítiques dominants a Europa dóna la mateixa impressió. La por a la inseguretat està restringint de tal forma la societat del benestar que s'imposen amb vigoria i determinació als sectors dèbils de la societat retallades en la salut, l'educació i serveis socials. Mentre els grups rics i les grans fortunes en general no amaguen el seu nivell de despeses i guanys. Senzillament: escandalós.

I així podríem anar narrant infinites situacions en les que domina el masclisme, la prepotència i un forma de manar que mostra com de diferent són tractats els "afortunats" i els "debilitats".

Aquestes realitats ens porten a dues consideracions. La primera són signe clar d'una manca de principis socials i morals. La persona que està convençuda de la dignitat humana, dels drets universals de totes les persones, de que la política i l'economia són un servei a la societat i de que hi ha una preferència ètica per la gent que pateix, pels sectors dèbils de la societat,...no actua d'aquesta forma. I al contrari, el que posa per sobre de tort el seu currículum, l'èxit de grup o de partit, l'acumulació de riquesa personal i familiar...etc va a la seva pagui qui pagui les conseqüències..

La segona consideració pertany a la nostra tradició religiosa. Tan en els profetes de l'Antic Testament com en la vida i els ensenyaments de Jesús queda molt clar que els primers pel creient en Déu són els pobres, que han de ser atesos en llurs drets i necessitats, canviant estructures perverses i atenen amb caritat on aquelles no arribin. En el Nou Testament es constata una fonda sospita en contra dels enriquits, expressada de forma molt clara per Jesús: "no podeu servir a Déu i al diner".

La crisi de valors, la crisi de fe que viu el nostre món ens està portant a esdevenir "forts amb els dèbils i dèbils amb els forts", que és tot el contrari del que Déu inspira a la humanitat.